XVI. évfolyam. Szászrégen, 1914. April[illegible] 26. [illegible] szám.

Kemenesvidék

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDEKE") Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDEKE")

Előfizetési ár: [illegible] 8 kor. Negyedévre 2 kor. — [illegible] Egyes szám ára — [illegible] és jegyzőknek egy évre 8 kor., félévre 2 kor. [illegible] évre, [illegible] hétfőn és pénteken

Lapfelelős szerkesztő: Nagy Gyula

Czilldömölk, Dömölki utca, Gombás ház — [illegible] és ünv. Zsigmond István a [illegible] szerkesztése

Törvénygyártás.

Igaztalan lenne, a ki arról panaszkodnék, hogy az egyes miniszteriumbeli ugynevezett kodifikáló bizottságok vagy a törvény elkészítésére berendelt szakemberek nem dolgoznak. Csak kezébe kell venni az 1912, 1913-evi törvénygyűjteményt, szaz és szaz sűrűn nyomtatott oldal és mindmegannyi paragrafusokba szedett, életviszonyokat szabályozó kijelentés és törvény. Az idei törvénytermelésről meg nem szamolhatunk be, de annyit prof cia nélkül meglehet mondani, hogy az 1914. evi gyűjtemeny lesz olyan vastag kötet, mint az előzo évi volt. Hiszen sorszamban már a XV-ik jelent meg a törvenytárban, pedig a polgari időszamitásnak első évnegyede alig mult el és nap nap után hallunk, olvasunk ujabb törvenytervezetekről, munkában lévő anyagrol.

Ha azt fogadnók el elvként, hogy a törvény a létező életviszonyok szabályozása celjából szükséges és önálló rendezéstől ellekintve a korhaladásnak kisérője, önkénte enül is az jut eszünkbe ekkora termeles mellett, hogy mennyi az, a mi szabályozasra, rendezésre várt. Ha pedig mint kösszükségletet és ennek kielégitését tekintjük ezeket a törvényalkotásokat és tervezeteket, ugy egy nemével a kulturhaladás betelt sóvargásaval kell fogadni mindezeket. Csakhogy ez az elv, ez a felállitás nem talál, mert sem a köztudat dynamikai ereje nem oly visszaszorithatatlan, sem az elmaradottság nem oly kétségbeejtő, hogy ezeknek létező és felismert kényszerüsége szolgálna alkalmi indokul.

Legalább általában nem. Hanem a törvényalkotások legtöbbjét a politikai, társadalmi élet alkotta meg anélkül, hogy a rendezés utolsó perce ijesztő módon csak közel is lenne. Tartalmilag nem is lehet a törvényalkotáshoz hozzászólani, legfeljebb a különbséget a régi és uj között megállapitani, a jogfejlődést kimutatni és az uj elveket fixiozni. A gyakorlati alkalmazás lesz a próbaköve annak, vajjon szükséges volt-e, helyesen megalkotott-e és megfelelő e?

Nem is erről szólunk. Hanem arról a lázas gyári produkálásról, a mely tő megével szinte félelmetes és emberi munkabirást felülhaladó követelmenyek tekintetében, mikor azokat alkalmazni kell ha nem ma, holnap, holnaputan Mert elvégre is azzal a legegyszerűbb ember is tisztába van, hogy a törvény nem szórakoztató könnyed olvasmány, hanem tartalmas kijelentéseket, megállapitasokat, elvek, intézmények és rendszerek összefoglalatát magába foglaló merev szabalyozás. Minden sorát meg kell emészteni, minden szó jelentőségét tudni kell. És ez meg nem elég. Alkalmazni kell kitolhatatlan időponttól kezdve ugy, mintha az előbbi sohasem létezett volna. Mindentől eltekintve ehhez idő szükséges. Máról-holnapra készületlenül beleugrani nem lehet, a kontárságnál veszedelmesebb átabotában neki vágni és mint kaptafára ráhuzni az esetet a paragrafusra sem lehet. Momentán nem segit esen a felsőbb fórum sem, hiszen a törvény sankciója egyértelmű azzal, hogy megallapitás, egyuttal érvényt is szerez és ha ez mint törvény végrehajtása jelentkezik, igen sokszor helyrehozhatatlan károkat, veszedelmeket idéz elő, melyet a felsőbb fórum reparációja sem hozhat helyre.

Azt pedig talán még sem merné állitani senki, hogy a törvényt alkalmazó testületek tagjainak köztudomásu hivatalos elfoglaltatásuk mellett általában és különösen annyi és oly sok szabadideje lenne, a melyet a megkivánt testi és lelki felfris-ülésen és a legelemibb emberi jogok kielégitésén tul azzal foglaljon le, hogy éjszakáit feláldozva, záros határidő alatt ilyen légióját a törvényeknek ne csak megtanulja, hanem képessége és gyakorlatossága mellett is kifogástalanul alkalmazni is tudja. Ezt kivánni nem volt-ani emberi gondolkozásra. De mert a törvényt meghozták, életbeléptettek, a kalmazni is kell, mi marad hátra? Két objektum. A két objectum. A kisérleti nyul: az eldöntés alá kerülő eset vagy az elernyedt agy megrokkanása. Hogy pedig ez cél lenne, feltevésnek is megdöbbentő. Közel áll a valószinüséghez, hogy kényszer egyezség jön majd

Őszirózsa.

A fehér leányarc most már ritkábban jelenik meg a kertben. Csak mikor a nap és hold szerepet cserélnek, lép ingadozó léptekkel virágai közé. Gyenge teste leroskad a kis kerti padra, fáradt szemeit lecsukva álmodik.

Távolról jövő mélabus szene ringatja álomba a beteg lelket. Halk fuvolaszó szűrődik be a fák közt, majd gyenge szoprán hangocska kiséri tisztán kiejtett szavakkal a szomoru dalt:

Nem tud senki semmit róla, csak a rózsa fehér őszirózsa,
Nyiló rózsabokor között eszüdőszött, fogadkozott sírva.
Hej, hogy élelt, hej, hogy csókolt, ne verje meg az ur-
Ki ezen nyiloll még a rózsa, más ment el a kertjegára

Valaki szórakozott, mig énekelt, nem sejtve, hogy ezzel egy leánylelket segitett a sir felé.

Mikor a nóta elhallgatott, Lujza ájultan gyött öesze s mire magához tert, agyában szálta [illegible]át s aggódó anyai kezek törölgették homlokáról a hideg veritéket.

— A modtam — susogá szaggatottan — nehéz, kinos álmom volt s szemeit lecsukva, üditő álomba szenderül.

A szerető kezek ápolásától, dacára a rágódó [illegible]nak, jobban kezdte érezni magát Lujza. Melemelkedik ágyán, kezébe veszi imakonyvet s lelke buzgó imába mélyed. Hirtelen nyilik az ajtó, egy gyermekleányka lép a szobába, kezében néhány levéllel, mit a betegnek nyujt.

Lujza közönyösen nézi végig a pár árjegyzékből, hirlapból álló postát, mig szeme megakad az ujság cimszalagjába csuszatott levélen. Olyan ismerős - irás. Izgatottan szakitja fel s olvasni kezdi:

Kedves Barátnőm! Bizonyára csodálkozni fogsz, hogy ily hosszu idő után felkereslek soraimmal, de kötelességemnek tartom, hogy neked, mint régi jó barátnőmnek tudtára adjam nagy boldogságomat. Jegyese vagyok hősös ismerősünknek, hisz tudod. Azt hiszem, te is örülsz boldogságunknak, hiszen jó barátság fűzött össze bennetek. A te boldogságod hirét is örömmel várná hévvel ölelő Ellad

A beteg leány arca egyszerre halálsápadtott, éles sikollyal esik vissza párnái közé, kezében görcsösen szoritva az áruló levelet.

Kétségbeesett fájdalommal hajol fölé az anya, rázza, mósdatja az alélt gyermeket s pár órai küzködés után sikerül még egy pillanatra eltávolitani a betolakodó halalt.

Felnyilnak a megtört szemek még egyszer, a szenvedő arc kisimul, valami édes nyugalom ömlik el rajta. Sorba szólitja nevén testvéreit, majd a föléje hajoló fájdalmas arcon akad meg tel[illegible]

— A koporsóra három koszorut fonjatok fehér őszirózsából. — Elcsuklott a hang, szaggatott a lélegzés, majd a lesoványodott liliomkezeket felemelve, sóhajszerűen lehelé:

— Anyám, édes anyám!

Karja visszahanyatlik, szintelen ajkai még egyszer megmozdulnak s egy üdvözült mosolyban elszáll a sokat szenvedett ifju leánylélek.

„Letarolták a kis kertet,
Leszedték a fehér őszirózsát —
Fátyolos szép koszoruba,
[illegible] koszorube fonták."

Olyan, mint egy boldog menyasszony. Éjfekete haja lagyan simul a márvány homlokra.

A falu ünnepies, komor csendbe borul, csak a harangok zugása tersi még kisértetiesebbé a szomoru csendet. Halk lépésekkel sereglik [illegible] a nép mély szomalommal, imákat mormolva kisérik utolso utjára az ifju halottat.

Utolsót kong a harang, a pap imája elhangzik, még egy rög a koporsóra s vége mindennek. Tovább fordul a világ kereke, hisz nem történt más, csak egy sirral domborul több a temetőben, csak a fák levelei susognak titokzatosabban, csak egy-egy megtört, csukló zokogás hangzik el még az uj sir felett, mintha mind-mind azt susogná: Lehullott egy ifju rózsa, fehér [illegible]

Kesa.

Valamikor régen
jul a mesebeli Operencsákon
rózsaszinu álmot szőtt egy szegény ifju
csöndes éjszakákon.
Hirtől, dicsőségtől,
krőzusi kincseknél nagyobb gazdagságtól,
soha el nem multó asszonyszeretetről,
földi boldogságról.

Szomoru valóra
a szegény ifju gyönyörű szép álma.
Nem tudom igaz-e?... Ugy mondom el én is,
a hogyan-e fáma:

A celldömölki kir. járásbiróság.

599/1914. tkv.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Gayer Gyula celldömölki cég végrehajtónak Horváth Elek celldömölki lakos végrehajtási szenvedő ellen inditott végrehajtási ügyben telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 1076 K 90 f tőkekövetelés és járulékai behajtása végett a celldömölki kir. járásbiróság területén levő s a nemesdömölki 268 sz. tjkvben A † 2 268/226 hrsz. 200 házszám a. felvett udvarral felvett udvarral biró házból Horváth Elek felerész illetőségére 1632 kor kikiáltási árban Az árverést 1914. évi *május hó 30. napján d. e. 9 órakor* a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyamal számitott óvadékképes értekpapirokban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpenznek előleges birói letétba helyezéséről kiállitott letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláirni (1881: LX. t.-c. 147., 150., 170. §.; 1908: XL. t.-c. 21. §.)

Az a ki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb igéretet tett, ha többet igérni senki nem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapitott bánatpénzt az általa igért ár ugyanannyi százalékaig kiegészitení. (1908: XLI. 25. §.)

Celldömölk, 1914. február hó 19.

HUSSY Sándor s. k. kir. járásbiró.

A kiadmány hiteléül:

ROVÁTH kir. tkvezető.

A világ legjobb, legbiztosabb és legolcsóbb kutszivattyuja az

„ÖMEGA" lánckút

mert rendkivül sok vizet ad mert, kis gyermek kezelheti, mert soha be nem fagy, mert soha nem romlik, miert mindenki fel szerelheti.

Kérjen felvilágositást ingyen és bermentve.

Bárdos és Brachfield

Budapest, IV., Gyár utca 5/b.

KÖHÖGÉS

rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle pemetefű cukorkánál!

Vásárlásoknál azonban vigyázzunk és határozottan Réthi-felét kérjünk, mivel sok hasznontalan utánzata van. Az eredetinek minden egyes darabján rajta van a RÉTHY név.

1 dobz ára 60 f. Nagy dobz 1 korona.

Mindenütt kapható.

Ha a háziasszony, nem tudja, hogy milyen pótkávét használjon a babkávéhoz, kisérelje meg a Kathreiner-féle Kneipp malátakávét.

Teljesen meg lesz elégedve.

Nyomdai munkákat izlises kivitelben szállit „VÖRÖSMARTY" könyvnyomda

Devecser.

Épitkezők figyelmébe!

A ki olcsón akar házra ajtót és ablakot, az menjen meg ZIRCEN a **Wilde-cég** raktárát, hol nagyobb mennyiségu egyes és kettős ablakok vannak készen, ugyszintén tömör és üveg ajtók s az alanti olcsó árért kaphatók vasalva, üvegezve és alapozva.

Kettős ablakok:

120/80 — 25 K
110/70 — 18 K
100/70 — 16 K
90/70 — 14 K
80/65 — 10 K

Egyes ablakok:

100/70 — 7 — K
90/70 — 6 — K
80/60 — 5 — K
70/60 — 5·50 K

Pól ablakok:

110/75 — 5 K
77/35 — 3 K

A méretek centimétérekben értendők.

Kékszínű fürdőkádak munkáviv hálószobák berendezéseket 300—400—600—1000 koronáig és feljebb ugyszintén ebédlő, szalon és konyha berendezéseket jotállás mellett. — Vidéki levélbeli megkeresésnek azonnal tesszük eleget.

Erős, festett fenyőfa ágy 8 korona.

Wilde Testvérek

asztalos áruk gyára

Zircen.

XVI. évfolyam — Csáldömölk, (Kiscell) 1914. április 26. — 17 szám.

Kemenesvidék

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE") [illegible] szabad vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE")

Előfizetési ár: [illegible] 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — [illegible] 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „ jegyzőknek egy évre 6 kor., félévre 3 kor. Kéziratok, ertesítések kedden és pénteken

Laptulajdonos felelős szerkesztő: Huszár Gyula

[illegible] és kiadóhivatal: Csáldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — [illegible] felvesz a kiadóhivatal és Szv. Zsigmond István.

Törvénygyártás.

Igaztalan lenne, a ki arról panaszkodnék, hogy az egyes miniszteriumbeli ugynevezett kodifikáló bizottságok vagy a törvény elkészítésére berendelt szakemberek nem dolgoznak. Csak kezébe kell venni az 1912, 1913-evi törvénygyűjteményt, szaz és szaz sűrűn nyomtatott oldal és mindmegannyi paragrafusokba szedett, életviszonyokat szabályozó kijelentés és törvény. Az idei törvénytermelésről meg nem szamolhatunk be, de annyit proficia nélkül meglehet mondani, hogy az 1914. evi gyűjtemeny lesz olyan vastag kötet, mint az előző évi volt. Hiszen sorszamban már a XV-ik jelent meg a törvénytárban, pedig a polgari időszámitásnak első évnegyede alig mult el és nap nap után hallunk, olvasunk ujabb törvényervezetekrol, munkában lévő anyagrol.

Ha azt fogadnók el elvként, hogy a törvény a létező életviszonyok szabályozása celjából szukséges és önálló rendezéstől ellekintve a korhaladásnak kisérője, önkénteenül is az jut eszunkbe ekkora termelés mellett, hogy mennyi az, a mi szabályozasra, rendezésre várt. Ha pedig mint közszukségletet és ennek kielégitését tekintjük ezeket a törvényalkotásokat és tervezeteket, ugy egy nemével a kulturhalladás betelt sóvárgásával kell fogadni mindezeket. Csakhogy ez az elv, ez a felállitás nem talál, mert sem a köztudat dynamikai ereje nem oly visszaszorithatatlan, sem az elmaradottság nem oly kétségbeejtő, hogy ezeknek létező és felismert kényszerüsége szolgálna alkalmi indokul.

Legalább általában nem. Hanem a törvényalkotások legtöbbjét a politikai, társadalmi élet alkotta meg anélkül, hogy a rendezés utolsó perce ijesztő módon csak közel is lenne. Tartalmilag nem is lehet a törvényalkotáshoz hozzászólani, legfeljebb a különbséget a régi és uj között megállapitani, a jogfejlődést kimutatni és az uj elveket fixirozni. A gyakorlati alkalmazás lesz a próbaköve annak, vajjon szükséges volt-e, helyesen megalkotott-e és megfelelő e?

Nem is erről szólunk. Hanem arról a lázas gyári produkálásról, a mely tömegével szinte félelmetes és emberi munkabirást felülhaladó követelmenyek tekintetében, mikor azokat alkalmazni kell ha nem ma, holnap, holnaputan Mert elvégre is azzal a legegyszerübb ember is tisztába van, hogy a törvény nem szórakoztató könnyed olvasmány, hanem tartalmas kijelentéseket, megállapitasokat, elvek, intézmények és rendszerek összefoglalatát magába foglaló merev szabályozás. Minden sorát meg kell emészteni, minden szó jelentőségét tudni kell. Es ez meg nem elég. Alkalmazni kell kitolhatatlan időponttól kezdve ugy, mintha az előbbi sohasem létezett volna. Mindentől eltekintve ehhez idő szükséges. Máról-holnapra készületlenül beleugrani nem lehet, a kontrásgnál veszedelmesebb átabotában neki vágni és mint kaptafára ráhuzni az esetet a paragrafusra sem lehet. Momentán nem segit ezen a felsőbb fórum sem, hiszen a törvény sankciója egyértelmü azzal, hogy megallapitás, egyuttal érvényt is szerez és ha ez mint törvény végrehajtása jelentkezik. Igen sokszor helyrehozhatatlan károkat, veszedelmeket idéz elő, melyet a felsőbb fórum reparációja sem hozhat helyre.

Azt pedig talán még sem merné állitani senki, hogy a törvényt alkalmazó testületek tagjainak köztudomásu hivatalos elfoglaltatásuk mellett általában és különösen annyi és oly sok szabadideje lenne, a meryet a megkivánt testi és lelki felfrissülesen és a legelemibb emberi jogok kielégitésén tul azzal foglaljon le, hogy éjszakáit feláldozva, záros határidő alatt ilyen légióját a törvényeknek ne csak megtanulja, hanem képessége es gyakorlatossága mellett is kifogástalanul alkalmazni is tudja. Ezt kivánni nem volnai emberi gondolkozásra. De mert a törvényt meghozták, életbeléptették, a kalmazni is kell, mi marad hátra? Két objektum. A két objectum. A kisérleti nyul: az eldöntés alá kerülő eset vagy az elernyedt agy megrokkanása. Hogy pedig ez cél lenne, feltevésnek is megdöbbentő. Közel áll a valószinüséghez, hogy kényszer egyezség jön majd

Őszirózsa.

Irta [illegible]

A fehér leányarc most már ritkábban jelenik meg a kertben. Csak mikor a nap és hold szerepet cserélnek, lép ingadozó léptekkel virágai közé. Gyenge teste leroskad a kis kerti padra. fáradt szemeit lecsukva álmodik.

Távolról jövő melabus zene ringatja álomba a beteg lelket. Halk fuvolaszó szürődik be a fák közt, majd gyenge szoprán hangocska kiséri tisztán kiejtett szavakkal a szomoru dalt:

Nem mé senki semmit róla, csak a rózsa fehér oszirózsa,
Nyiló rózsabokor között esküdozott, fogadkozott sirva.
Hej, hogy elalt, hej, hogy csókalt, ne verje meg az ur-[isten arra,
Ki ezen nyilott még a rózsa, más ment el a kénfogóra [vele

Valaki szórakozott, mig énekelt, nem sejtve, hogy ezzel egy leanylelket segitett a sir felé.

Mikor a nóta elhallgatott, Lujza ájultan rogyott [illegible] e a mire magához tért, ágyában találta magát s aggódó anyai kezek törölgették homlokáról a hideg verteket.

— A modtam — susogá szaggatottan — nehéz, kinos álmom volt s szemeit lecsukva, üditő álomba szenderül.

A szerető kezek ápolásától, dacára a rágódó betegségnek, jobban kezdte érezni magát Lujza. Felemelkedik ágyán, kezébe veszi imakönyvet s lelke buzgó imába mélyed. Hirtelen nyilik az ajtó, egy gyermekleányka lép a szobába, kezében néhány levéllel, mit a betegnek nyujt.

Lujza közonyosen nézi végig a pár árjegyzékből, hirlapból álló postát, mig szeme megnyad az ujság cimszalagjába csusztatott levélen. Olyan ismerős irás. Izgatottan szakitja fel s olvasni kezdi:

Kedves Barátnőm! Bizonyára csodálkozni fogsz, hogy ily hosszu idő után felkeresek sorainmal, de kötelességemnek tartom, hogy neked, mint régi jó barátnőmnek tudtára adjam nagy boldogságomat. Jegyese vagyok hűsön ismerősünknek, hisz tudod. Azt hiszem, te is örülsz boldogságunknak, hiszen jó barátság füződ össze bennetek. A te boldogságod hirét is örömmel várná hévvel öleló Ellad.

A beteg leány arca egyszerre halálsápadtott, éles sikollyal esik vissza párnái közé, kezében görcsösen szoritva az áruló levelet.

Kétségbeesett fájdalommal hajol fölé az anya, ráxza, mósdatja az alélt gyermeket s pár órai küzködés után sikerül még egy pillanatra eltávolitani a betolakodó halalt.

Felnyilnak a megtört szemek még egyszer, a szenvedő arc kisimul, valami édes nyugalom ömlik el rajta. Sorba szólitja nevén testvéreit majd a föléje hajoló fajdalmas arcon akad meg tekintete s alig hallhatóan susogja:

— A koporsómra három koszorut fonjatok fehér őszirózsából. — Elcsuklott a hang, szaggatott a lélegzés, majd a lesoványodott liliomkarokat felemelve, sóhajszerüen lehelé:

— Anyám, edes anyám!

Karja visszahanyatlik, szintelen ajkai még egyszer megmozdulnak s egy üdvözült mosolyban elszáll a sokat szenvedett ifju leánylélek.

„Letaroltak a kis kertet,
Lesszedték a fehér oszirózsát —
Fatyolos szép koszoruba,
Mennyasszonyi koszoruba fonnak."

Olyan, mint egy boldog menyasszony. Éjfekete haja lagyan simul a márvány homlokra.

A falu ünnepies, komor csendbe borul, csak a harangok zugása tesni még kisértetiesebbé a szomoru csendet. Halk lépésekkel sereglik esse a nép mély szomorusággal, imákat mormolva kisérik utolsó utjára az ifju halottat.

Utolsót kong a harang, a pap imája elhangzik, még egy rög a koporsóra s vége mindennek Tovább fordul a világ kereke, hisz nem történt más, csak egy sirral domborul több a temetőben, csak a fák levelei susognak titokzatosabban, csak egy-egy megtört, csukló zokogás hangzik el még az uj sir felett, mintha mind-mind azt susogná: Lehullott egy ifju rózsa, fehér ő[illegible]

Nesa.

Valamikor régen
tul a mesebeli Operenciákon
rózsaszinü álmot szőtt egy szegény ifju
csöndes éjszakákon.
Hirről, dicsőségről,
krózusi kincseknél nagyobb gazdagságról,
soha el nem muló asszonyszerelemről
földi boldogságról.

Szomoru valóra
vált a szegény ifju gyönyörü szép álma.
Nem tudom igaz-e?... Ugy mondom el én is,
a hogyan a fáma:

létre mondjuk 50 százalékra, a mi mind két objectumra nézve veszteség. De hiába ellene tenni nem lehet, a gép be van fűtve, a gyárüzem megindult, ha a kattogó kerekek közé emberi test kerülne is, a gépet csak akkor és akkor is csak egy perces szekták megállítani, míg a roncsokat kiszedik és azután tovább mozog a gép.

Nagy Zoltán.

Jogos kivánságok.

A magyar földmivelők ezrei országszerte nagyban készülődnek a junius 17-iki temesvári gazdagyülésre. Érthető ez a készülődés, mert hiszen a társadalmi munka az utóbbi idők folyamán meglehetősen ellanyhult, igy azok a társadalmi szervezetek, a melyek hivatva vannak a a földmivelő nép érdekeinek védelmére, a rendes napi munka keretén belül csak ritkán hallatják szavukat és alig számba vehető erővel adnak kifejezést azoknak a jogos kivánságoknak, amelyek teljesülését a magyar közönség évek óta várja, vagy amelyeknek teljesüleset nehány év óta beállott különleges viszonyok teszik kivánatossá. Okvetlenül szükség van tehát egy olyan alkelmi demonstrációra, amelyen a gazdaközvélemény a magyar imponáló erejével nyilatkozhassék meg. Szükség van a lefojtott vágyaknak elemi erővel való megnyilatkozására, a jogos panaszok kellő nyomatékkal való előterjesztésére. Egy szóval szükség van arra, hogy a földmivelő nép tanuságot tegyen arról, miszerint szervezkedése nem pihen, hanem állandóan és erősen folyik és a földmivelőnép a maga szervezett mivoltában döntő tényezőjévé kivan lenni a gazdasági és társadalmi életnek.

Azok között a kivánságok között, amelyeknek a Temesvarott összegyülő gazdatábor kifejezést akar adni, egy sincs olyan, a minek a jogosságát kétségbe vonni lehetne.

Ezeket a kivánságokat nem emberek formulázták, hanem a gyakorlati élet és a közszükség adott azoknak létet. Nem csupán a gazdaosztály boldogulása hanem az egész ország anyagi és erkölcsi jóléte függ attól, hogy e kivánságok oly mértékben teljesüljenek, mint ahogy ezt a gazdák óhajtják. Legfontosabb talan mégis a kivánságok közö[illegible]t, mely a mezőgazdasági vámvédelemnek eddigi mértékben való fenntartására irányul.

Ez létkérdés a magyar gazdára nézve. A mikor ugyanis azt látjuk, hogy a nyugati országok minden könyörület nélkül elzárkóznak mezőgazdasági termékeink bevitele elől, nekünk sem szabad korlátnélküli utat engedni az idegen országok termékeinek.

Nem szabad különösen azért, mert azok az országok, ahonnan a behozatal veszélye fenyeget. mezőgazdasági kulturában elmaradottak, a termények árának leszoritásán kivül tehát egész csomó fölötte nagy veszedelmet is zudithatnak a magyar mezőgazdaságra. A termékek árának csökkentésétől még tán kevesebbe felnenk, hiszen a mi termékeink jobb minősége mindég ellensulyozókent hatna.

Igen ám, de mi lesz akkor, ha a szabad behozatal lesülyesztí alacsony nivóra a mi termelésünket is? — ha szántóföldjeinket a pusztító növény betegségek, állat állományunkat a ragadós betegségek megfertőzik, értékt-lenitik? Hiszen ebben az esetben a mezőgazdasági termékek árának csökkenése tulságosan problematikus. Utóvégre is ennek az országnak az éléskamrája a magyar mezőgazdaság nem pedig a külföld, ha ezt az éléskamrát s az abban felhalmozott dolgokat ellepi a pénesz, akkor még inkább ezázszorta jobban kopálunk miat most

Fontos kérdése lesz a temesvári gyülésnek, a nemzeti birtokpolitika kérd se is. Ma, a mikor a nemzetiségi veszedelmek tulon-tul felidéződtek, lehetetlen, hogy eszünkbe ne jusson Károlyi Sándor grófnak örökéletü mondása: a kié a föld, azé az ország.

Meg kell tehát tartani, vagy ahol mar elhodiló ták meg kell szerezni a földet a magyarságnak. Ez az alapja a magyar nemzeti földbirtok politikának. Ez a birtokpolitika természetesen legyen demokratikus. Juttassuk földhöz mindenekelőtt a dolgozó nép millióit, de adjunk földet azoknak is, a kiknek hivatása a nep társadalmi és gazdasági vezetése. Lehetetlen a két keze munkája után élő s a maga munkáját értékelni tudó elemeket szorosan hozzáfüzni ehhez az országhoz, ha nem nyujtunk módot arra nekik, nogy az életet adó hantokból egy-egy rész a jogos tulajdonukká legyen. A delvidék példája mutatja leginkább, hogy a szántóföldnek milyen átalakitó ereje van, hogy a termőföld mennyire rel tudja ébreszteni s mennyire ébren tartja a nemzeti érzést és kifejleszti a hazához való ragaszkodást. A helyes, a nemzeti élet követelményeinek megfelelő birtokpolitika alapja lehet azután egész sereg olyan üdvös reformnak, a mi idővel megteremtheti a földmivelőnép magas foku anyagi és erkölcsi boldogulását, jólétét.

NESTLE FELE
régbevált GYERMEKLISZT

Próbadobozokat, valamint orvosi röpiratot a gyermekneveléséről dijtalanul küld a
Henri Nestlé
cég, Wien, I., Biberstrasse 37 P.

A hirt. dicsőséget,
a mely után vagyott, el sohasem érte;
s a szerelem langja egyetlen szivben sem
lobogott ő érte.

Szegény ördög maradt;
sohasem lett gazdag, csak mindig szegényebb,
elhagytak a szivét a csalóka álmok
s a hiu remények.
Még a tünő, muló
percnyi boldogság is elkerülte őtet,
mást se látott soha, csak sürün gomolygó,
nagy bánatfelhőket.

Öreg ember volt már...
Isten háza előtt imadkozva koldult,
a mikor egy napon a kis lelekharang
neki is megkondult:
és a mit az élet
zsugori kezével megtagadott tőle:
megtalálta mindazt odakint a csöndes,
néma temetőben!...

Telmácz Miklós.

Hölgyek figyelmébe.
Zalagyöngye
csoda hatásu, házilag készitett, teljesen ártalmatlan arctej. Eltavolit az arcról mindennemü tisztátalanságot, kiütéseket, pattanásokat stb. Üdén, frissen tartja az arcot, hófehérré varázsolja a bőrt. Erősiti a szemeket. A Zala Gyöngye arctej szabadalmazva van. Számos köszönő és elismerő levéllel [illegible]. Ára egy nagyobb üvegnek bártára bérmentes küldéssel utánvét [illegible]ett 8 K. Kapható egyedül a készitőnél
Özv. Malkovich Pálnénál
[illegible] (Cukorgyár) Zemplém m.

KOHOLMÁNYOK.

✻

Feleselő rovatok.

(Éjjel a szerkesztőségben. Éjfél már elmult, a lámpa lassan beledöklik a füstös levegőben. A Szerkesztő alszik az irószékben, kezében a nagy olló. Az ujság-rovatok megszólalnak és csöndesen beszélni kezdenek.

VEZÉRCIKK: Ni, a Szerkesztő elaludt.

ENTREFILE: Ugyan hagyja, egyebet sem tud, mint aludni. Örökösen az ollóval szerkeszt.

VEZÉRCIKK: Mar az igaz. Ha eszembe jut, hogy engem mióta elhanyagol, hát a gutta kerülget.

ENTREFILE: Meg ön beszél? Nagyszerű. Ön csak megjelenik minden héten, de én, én... Mit szóljak én?

TÁRCA: Maga jobb ha hallgat. Mit hencsg maga? Az entrefile különben is csak laptöltelék. Szerintem minden lapnak a clouja a tárca. Ah, hogy szeretnek engem, micsoda szeliden simogatnak meg s szép asszonyok, szép leányok szemecskéi Néha még el is tesznek, hogy többször elolvassanak.

VERS: Asszonyom, ön tuloz. Azt [illegible], erre egyedül csak én vagyok méltó.

MÁRÓL HOLNAPRA: Igaz, igaz, hogy önök a hölgyközönség kedvencei, de azért csak mégis különb legény vagyok maguknal! Mit ér a legszebb tárca vagy vers is, ha nem lehet kacagni rajta? En legalább megnevettetem a közönséget. Elégné fáj, hogy egy idő óta ugy elhanyagol a Szerkesztő.

HANGULATOK (mély sóhajjal): Ah, még ön panaszkodik, uram? Mi az ön keserüsége az en mérhetetlen fájdalmamhoz képest? Engem nem erős, szilárd férfiak szerkesztettek, hanem egy édes, csudaszép szókeség, egy mosolygó [illegible], szomoru lelkü kis leány. Ah, micsoda édes, [illegible]noruan szép szavakba tudta az önteni pici kis szivének mély fájdalmát s milyen hangulatos kis neséket tudott irni a lepergő nyárfalevélről, a mely olyan mint az esüst s valami rá van [illegible]. Valami nagyon-nagyon szomoru üzenet. Ah, t[illegible] és megcsalt, elhagyott hűtlenül (Sir.)

UJDONSÁG: Ne sirjon, nagyság, én még kutyábbul vagyok.

VEZERCIKK: Csönd legyen, gyerekek! Mondok valamit. RIPORT collega ir a nevünkben egy instanciát a Szerkesztőnek, a melyben kijelentjük, hogy ha továbbra is elhanyagol bennünket, akkor sztrájkba lépünk.

APRÓ KOMÉDIÁK: Ébredezik a Szerkesztő.

PILLANATFELVÉTEL: Mondj neki egy viccet!

VEZERCIKK: Csöndet kérek! ... Azután összebeszélünk a gyorssajtóval, az meg nem nyom ki bennünket.

MIND: Éljen, éljen!

(A Szerkesztő felébred. [illegible]san vágja le az ollót és [illegible]mögve megy a kávéházba.)

A másolat hiteléül:

Szemavog.

Hirdessen a KEMENESVIDÉK-ben.

HIREK

Nyári estén.

Méla, szomoru est, csendes minden, m[illegible] falevel sem mozdul, egyedül a mocsarak apró lakóinak halk zenéje hallik. S ebben a kinos, nyomott csendben a méla éjbe bamulok, forró homlokom az ablak hűvos lapjához szoritva. De nem, nem elég a levegő kicsi szobámban, bensőmet olyan kimondhatatlan fájdalom marcangolja, mely megfojtással fenyeget. Csak menni, menni, szabadulni, de hova?

Felkorbácsolt idegekkel s valami ismeretlen, erőszakos érzéssel kilépek a csendes éjbe. A kék égről néhány csillag olyan mélabúsan néz rám, mintha sajnálna, hogyan küzködök egy uj érzéssel szivemben, hogyan akarom azt onnan gyökeresitő kitépni, mielőtt elhatalmasodnék. De hiába, a lazas ajkak folyton egy nevet suttognak, szivetrépőn, csdve s ebben a pillanatban olyan egyedül, olyan elhagyatva érzem magam s szivem kinos vergődése csak akkor enyhül, mikor könnyeim árja sürün omlik arcomon végig.

S a csendes, szomoru éjben a mocsári lakók halk zenéje mellett most már enyhébb szivvel, lelkem hó imában száll Teremtőjéhez, vigasztalást kérve az elhagyottaknak. És a mint igy egy fatörzsnek támaszkodva, elmerengve kutatom mély keservem okát, ott fent az égbolton egy fenségesen ragyogó csillag mellett kis halovány csillagot fedez fel tekintetem. A tündöklő, a szép szórja fényét, a halvany mintha éppen ugy szenvedne, éppen olyan elhagyatottnak érezné magát, mint én! Közel hozzá és mégis távol tőle, mikor a szelid fény keresve keresi a fényes csillagét s olyan nehezen találja meg. És a kis csillag hasztalan vergődését látva, megenyhül a lelkem, elmélázva tekintek reá, talán éppen az én éltem csillaga? Igen, hisz a fájdalmunk ugyanaz.

S a hangtalan, gyönyörü éjben csillogó [illegible] mekkel nésve éltem csillagát, halkan, mélabúsan száll el ajkamról a dal, szomoru, bús melódia, valami retzett léleknek fájdalmas vergődése...

— **A bajor király Sárváron.** Sárvár község közönségének minden évben meg van a maga külön ünnepe. Amikor a bajor hercegi s egy ev óta királyi család odaérkezik, akkor ünnepel a község. III. Lajos bajor király, felesége Mária Terézia királynő és a nagy udvari kiséret május 7-én este 7 órakor külön udvari vonattal érkezik meg Sárvárra, ahol a király 12 napig, a királyné és a királykisasszonyok azonban tovább fognak időzni. Az ősi várban nagy átalakitások történtek, a konyhára egy óriási takaréktüzhely, a termekbe sok értékes és uj butorok érkeztek. A bajor király határozott kivánságára nem hoznak külföldi szakácsokat, mert őfelsége Magyarországon örül, ha jó magyar ételeket tálalnak föl. A királyt a hivatalos ügyek tizenkétnap mulva elmólitják tőlünk, azonban nem lehetetlen, hogy a királygyakorlatok idején visszatlátjuk, sőt felmerül az a kombináció is, hogy ő lesz a házigazdája Vilmos császárnak.

— **Kikos János gróf győri püspökség.** A hivatalos lapnak egyik legközelebbi száma közölni fogja *Várady* Arpádnak kalocsai érsekké való kinevezését. A győri püspöki széket egyelőre nem töltik be s igy Mikes János gróf szombathelyi püspöknek győri püspökké való kinevezése még nem bizonyos.

— **A Bisztricsányi-ügy csillagosa.** Bizonyára élénken fognak meg emlékezni olvasóink arra a vakmerő hajszára és embervadászatra, [illegible] körjegyző és érdektársai inditottak a hivatalos kötelességét hűen teljesitő *Mersick* Jenő celldömölki járási számvevő ellen. A törvényszéki peraktái 1913. év tavaszán zárultak, a midőn a szombathelyi kir. ügyészség határozatában kimondotta: „A járási számvevő azzal, hogy hivatalos kötelességét teljesitette, büntányt nem követett el." Mégis ezen perben egy alattomban turkáló egyén miatt a járási számvevő kényelen volt felettes hatóságánál önmaga ellen fegyelmi eljárást kérni. Ezen fegyelmi ügy aktái csak ez évi április hó 16-án zárultak, a midőn a fegyelmi bizottság kimondotta: „Fegyelmi vétség hiányában a fegyelmi eljárás megindittását mellőzi és a további eljárást beszünteti. Reméljük már most, hogy ezen valóban pariát ritkitó kávaria járas után, a hivatalos kötelességet hiven teljesitő tisztviselőnek a soron levő jól kiérdemelt előléptetését rövidesen közölhetni fogjuk.

— **Képviselőválasztó körzetek beosztása járásukban.** Tudvelevően a képviselő választókra vonatkozó uj törvény életbe lépett. Ennek folytán képviselővalasztói kerületek választói körzetekre oszlanak. A celldömölki választó kerületnek körzetekre való felosztása tárgyában *Takách* Márton főszolgabiró elnöklete alatt e hó 16-án volt a községház termeben a tiszti érte keslet. Ezen értekezleten a vármegyéhez az a javaslat tétetett, hogy a járas öt választó körzetre osztassék fel és pedig celldömölki, csöngei, magyargencsi, janosháza és nagyszimonyi körzetekre az oda beosztott szomszédos kosségekkel. Igy tehát az 1915-iki választásokon egy és ugyanaz napon öt szavazatszedő bizottság fog működni.

— **Öngyilkos segédjegyző.** *Mesterházy* Jenő jáki segédjegyző, Mesterházy Lajos szombathelyi törvényszéki irodaigazgató 29 éves fia, Szombathely határában, a Bagolyvar mögötti szőllőkben, kedden hajnalban forgópisztolylyal fejbe lőtte magát. Életveszélyes sérülésével a kórházba szállitották. Mesterházy felgyógyulásához nem fűznek reményt az orvosok.

— **Adomány a tüzkárosultaknak.** A „Jószivű Egyesület" a főispán utján 500 koronát adományozott a vasszécsényi tüzkárosultak részére.

— **Felakasztotta magát a leányban.** A szentgotthárdi kir. járásbiróság fogházában, a mult szombaton éjjel, felakasztotta magát egy rableány s mire tettét észrevették, meghalt. Az öngyilkos Kardos Mária szentgothárdi leány, pár hónappal ezelőtt lopást követett el, amelyért a járásbiró három havi foghára itélte. A leány a fogházban nem éreste jól magát s nap-nap után bosszonorabb lett. Nem izlett neki az étel s a börtönőr sokszor ugy vitte el előle, ahogy odatette. A leányt roppantul bántotta a lelkiismeret s minthogy másképp nem tudott szabadulni a büntetéstől, elhatározta, hogy megöli magát. Az éjszaka folyamán törülközőjéből hurkot csinált s a a börtönablak rácsára felakasztotta magát. A börtönőr csak reggel vette észre a rableány végsőtes tettét, de ekkor már nem lehetett rajta segiteni.

— **Az őszi hadgyakorlatok.** Mult vásárnap délelőtt a bécsi hadügyminisztérium négy magasrangu tisztje érkezett Szombathelyre, akiknek az volt a céljuk, hogy tanulmányozzák Szombathely és környékének viszonyait a hadgyakorlatokat illetőleg. A tisztek autókon jártak sorba az elszállásolásra kiszemelt helyeket. A bizottság délután 3 órára elvégeste a dolgát s tovább mentek Körmend és Szentgotthárd felé.

— **Vásárok.** Devecserben holnap helyben baromvásár, kedden szibvásár lesz tartva. — Celldömölkön csütörtökön lesz országos vásár.

— **Ismét tűz.** Vasvármegye területén az [illegible] károkat okozott a gyakori [illegible] mulik el egy hét is, hogy tüzesset [illegible] legyen. Kedden ismét tűz volt Csehi[illegible] szent kösségben. Gyufával játszó gyermekek felgyujtottak egy fabódét, a nagy szélben gyorsan terjedt, leégett tizenhat lakóház, igen sok melléképület s ezekben nagymegyiségű takarmány és gazdasági eszköz. Csak a legnagyobb [illegible] szitéssel tudták a tüzet lokalizalni. A kár [illegible] egy százezer korona.

— **Ünneplő ezred.** A szombathelyen állomasozó 83 számu Schikofsky Karoly tábornok nevét viselő gyalogezred szerdán delelőtt ünnepeltmázászlószentelésének századik évfordulóját, valamint az ezred jelenlegi vezénylő parancsnoka, *Ivanssky* Artur ezredes 30 éves szolgalati jubileumát.

— **Kapuzta az életét.** *Nagy* Sándor celldömölki lakatosinas egy forgopisztollyal [illegible] lőtte magát. Operalás céljából Budapestre szállitották. Tettét élelunlságból követte el.

— **A gőzgépkezelők és gőzkazánfűtők** [illegible] kozelebbi kepesitő vizsgat f. evi majus hó 3-án fognak megtartatni a varosi villanytelepen (Fiandorffer-u ca 4. szam:) A kellően felszerelt kerevnyek a kér. ipar felügyelőséghez czimzendők Sopron (Doktár 8 szám)

— **A nőhódító.** Nihiditókra beszélgetnek a kávenszban es egyszerre csak valaki megszólaltatja egy embert, a ki kétségbeesett [illegible] szagos típusa a ruszáknak. És a megszólaló [illegible] gis mereszen azt allitotta, hogy az illető ruszember a legnagyobb nőhódito.

— Igenis — mondoua — ő a legnagyobb nőhódító. Minden nőnek elcsavarja a fejét!

— Ugyan!

— Hogyne! Ha egy nőre ránéz, a nő azonnal kényteen a fejét — elfordítani.

— **Állami sofőrkezelő tanfolyamok.** A gépjármű vezetőket előkészitő tanfolyam a hadügyminisztérium fennhatósága alatt a folyó évben a következő időközökben tartatik meg: VIII.-ik tanfolyam április 14-től junius hó 8-ig; IX. tanfolyam junius 15-től augusztus 3-ig; X. tanfolyam augusztus 17-től október 6-ig. A tanfolyamon résztvevők 20 korona beirtaki, 200 korona tanés 20 korona vizsgadijat tartoznak fizetni. Azok, akik a fémipari szakban vagy szerelésben járatlanok, műhely-előkészitő elméleti és gyakorlati oktatási dij czimén külön 50 koronát fizetnek. A dijak fizetese alul felmentes nem nyerhető. Részletesebb felvilagositással az érdeklődőknek a tanfolyam gondnoksága (Budapest, X. ker. S[illegible] utca 14.) szolgál.

— **A győri m. kir. állami** [illegible] **kapusnőnevelő intézet.** 1914. szeptember 10-én megnyilik. Az internatusba való felvételre azok a felvételek irányadók, amelyek a felsőbb leányiskolába való felvételre nésve fennállanak. A teljes ellátási dij az egész iskolaévre 800 kor. A zongoratanitás dija, mely nem kötelező, évi 200 kor. Orvosdij 20 kor. — Az iskolai felvételi dij 15 kor., az évi tanitás dij 80 kor. — Könyvek, iskolai szerek, kézimunka-anyag, hangjegyek gyógyszerek, és egyéb apró szükségletek rendkivüli számlára tartoznak, melyre félévi elszámolás ellenében 50 kor. előlegesen a tartásdijjal — a tanuló születési, iskolai, oltási (ujraoltási) bizonyitványaival és hatósági orvosi igazolvánnyal arról, hogy a tanuló ép és egészséges, — a győri m. kir. állami felsőbb leányiskola igazgatóságához intézendők lehetőleg f. évi junius 30-ig.

A fűdőgyógyintézetekben
[illegible] Árco alb. ben a
SIROLIN "Roche"

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA

Elpusztíthatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYÜ, mert a befedett terüle negyzetmétererkint 10 kilogram — holot a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg közönséges cserépből 65 kg., igy palafedesre legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkatmás.

Legmesszebbm... jota ás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. :-: Janosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Janosháza

Valcban!

DEVECSER: *Böhm József, Kollin Adolf, Mautner Zsigmond, Rósenberg.* AJKA: *Lázár Antal Schlesinger Pál, Nay Pál, Kollin Mór.* JANOSHAZA: *Kohn J. Fiai, Jánoshási Fogyasztási Szövetkezet, Steer Samu utóda Singer Sándor.* CZELLDÖMÖLK: *Lendler Samu, Gayer Gyula, Horlen János, Herczfeld Mór.* SÜMEG: *Márkus Salamon Fia, Beretzky Gyula.*

Épitkezők figyelmébe!

A ki olcsón akar hására ajtót és ablakot, az nézze meg ZIRCEN a **Wilde-cég** raktárát, hol nagyobb mennyiségu egyes és kettős ablakok vannak készen, ugyszintén tömör és üveg ajtók s az alanti olcsó árért kaphatók vasalva, üvegezve és alapozva.

Kettős ablakok:

120/80	=	25 K
110/70	=	18 K
100/70	=	16 K
90/70	=	14 K
80/65	=	10 K

Egyes ablakok:

100/70	=	7·— K
90/70	=	6·— K
80/60	=	5·— K
70/60	=	5·50 K

Fél ablakok:

110/75	=	5 K
77/35	=	3 K

A mérések centiméterekben értendők.

Raktáron tartunk: **mosdó-szekrényeket** berendezéseket 300—400—600—1000 koronáig és feljebb ugyszintén **ebédlő, szalon** és **konyha** berendezéseket jótállás mellett. — Vidéki levélbeli megkeresé-eknek azonnal tesszünk eleget.

Erős, festett fenyőfa ágy 8 korona.

Wilde Testvérek

asztalos áruk gyára

Zirczen.

Nyomatott a Hadinnilajdonos Vörösmarty-könyv... és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben 1914.